

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci stěžovatelů **a) E. C., b) nezl. R. C., c) nezl. N. C., d) nezl. V. C., e) nezl. E. C.**, nezletilí stěžovatelé b) až e) zastoupeni stěžovatelkou a) jako zákonnou zástupkyní, všichni zastoupeni opatrovníkem SOZE, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2006, č. j. 65 Az 343/2005 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 7. 2. 2006, č. j. 65 Az 343/2005 - 21 zamítl žalobu stěžovatelů proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 8. 2005, č. j. OAM-1549/VL-10-04-2005, kterým bylo z důvodu nepřípustnosti žádosti zastaveno řízení o udělení azylu podle ustanovení § 25 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. stěžovatelé vyjádřili nesouhlas se zamítnutím jejich žaloby. Stěžovatelé namítali, že splňují zákonné podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu a že jsou dány i objektivní překážky jejich vycestování z České republiky podle ustanovení § 91 zákona o azylu. Proto se domáhali, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádali o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2006, č. j. 65 Az 343/2005 - 46 bylo rozhodnuto tak, že se stěžovatelům neustanovuje zástupce z řad advokátů. Následně byl usnesením téhož soudu ze dne 2. 3. 2007, č. j. 65 Az 343/2005 - 72, jež nabylo právní moci dne 21. 3. 2007, stěžovatelům, z důvodu jejich neznámého pobytu, ustanoven opatrovník a usnesením ze dne 13. 4. 2006 (správně 2007), č. j. 65 Az 343/2005 - 77 byl opatrovník vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu zastoupení stěžovatelů advokátem v řízení o kasační stížnosti a doplnil údaje o tom, v jakém rozsahu rozhodnutí soudu napadají, uvedl konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a datum, kdy byl rozsudek doručen. Současně byl opatrovník poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta.

Toto usnesení krajského soudu převzal opatrovník dne 18. 4. 2007 včetně stejnopisu kasační stížnosti a usnesení krajského soudu, kterým nebyl stěžovatelům ustanoven zástupce. Opatrovník však na výzvu obsaženou v usnesení ze dne 13. 4. 2006 (správně 2007) nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatelů advokátem v řízení o jejich kasační stížnosti proti uvedenému rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatelé podle obsahu spisu právnické vzdělání nemají a jelikož přes výzvu krajského soudu ze dne 13. 4. 2006 (správně 2007) nepředložil jejich opatrovník plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování stěžovatelů v řízení o kasační stížnosti, nebyl odstraněn nedostatek podmínky řízení, který brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, vyzývajícího k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti soudu neobsahovala, a proto krajský soud opatrovníka stěžovatelů vyzval usnesením ze dne 13. 4. 2006 (správně 2007) k odstranění vad podání a stanovil lhůtu odpovídající zákonu. Opatrovník stěžovatelů opět na tuto výzvu nereagoval a krajským soudem uváděné vady kasační stížnosti neodstranil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelů odmítl (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu